պլսով տեղի է ունենում հասարակաց ճաշկերոյթը. ուտում, խմում են ուրախ և իրենց սիրելիների կենացը կոնծում: Ճաշկերոյթի միջոցին սիրելի խնամիներն իրար յարգում են ու մեծարում՝ պէսպէս ուտելիքների և խմելիքների անուշահամ նմուշներով: Ո՛վ որ նշանած հարս ունի, տղայի հայրը իւր հարսնացուի ծնողներին է յարգում՝ պէսպէս ուտելիքներով լիքը սկուտեղ *) ուղարկելով, իսկ հարսնացուի ծնողներն էլ իրենց խնամուն են յարգում ու մեծարում՝ իրենց սեղանի վրայի գտնուած նոյնպիսի բարիքներով: Ուրախ ճաշկերոյթի ժամանակ յանկարծ հրացանի պայթիւն է լսւում, որին հետևում է երկրորդը, երրորդը... Տեսնում էք, որ գիւղական նոր պըսակուած երիտասարդներն ու նշանուած պատանիները՝ հէնց նստած տեղից նշան են դնում հաստաբուն կաղնու ամենաբարձր ճիւղին և ամենքը իրենց հրացանի փողն ուղղում են դէպի այդ ճիւղը: Ոմանց գնդակը վրիպում է, ոմանցը միայն նորածիլ ոստերն է թափում, ոմանցը՝ միայն կեղեւն է խաղում ու անցնում, իսկ ոմանցը ուղիղ ճիւղին է դիպչում և մատաղահաս տերևներով ճիւղն օրօրուելով օդի մէջ, ընկնում է վայր, նոյն իսկ հացկերոյթի սփռոցի վրայ: Այսպիսի քաջ և վարժ հրացանաձիգ երիտասարդներին ամեն կողմից ուխտաւորները ցնծագին աղաղակներով գովում ու փառաբանում են և գի-

*) Այսպիսի սկուտեղին տեղացիք ասում են խօնչայ: